

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező négy jogalapot hoz fel a Törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezése iránt.

A fellebbező elsősorban úgy véli, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy úgy határozott, hogy a Bizottság — mivel arra a következtetésre jutott, hogy a Société nationale maritime Corse-Méditerranée 158 millió euró negatív eladási ár ellenében történő átruházása nem valósít meg állami támogatást — tévesen alkalmazta a jogot. A fellebbező egyrészt azt kifogásolja, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság, amikor a körültekintő magánbefektető kritériumát annak megállapítása érdekében alkalmazta, hogy az SNCM felszámolása esetén az előbbi alkalmazottai részére fizetett kiegészítő végkielégítést a körültekintő magánbefektető is folyósította volna-e, nem vehette figyelembe az állam mint a magánszektor globális gazdasági szereplője arculatában bekövetkező sérelem kockázatát. Másrészt a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék annak igazolását követeli a Bizottságtól, hogy a kiegészítő végkielégítés fizetése kellően megsziárdult, sőt állandó gyakorlat a magánvállalkozók körében.

Másodsorban a fellebbező szerint a Törvényszék az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésével tévesen alkalmazta a jogot, mivel úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem vett figyelembe minden releváns körülményt az SNCM állami részvényese által nyújtott 8,75 millió euró összegű tőkejuttatás és a magánátvevők 26,25 millió euró összegű tőkejuttatása közötti összehasonlíthatóság elemzése során, valamint hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie az SNCM magánosítása keretében a magánátvevők javára kikötött átruházási bontózáradékot.

Harmadsorban a fellebbező szerint a Törvényszék megsértette a Bíróság alapokmánya 53. cikkének első bekezdésével együttesen értelmezett 36. cikkét, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 81. cikkét, mivel állami támogatásnak minősítette a 38,5 millió euró összegű személyi támogatási intézkedéseket, anélkül hogy másodlagosan megvizsgálta volna, hogy ez az intézkedés megfelel-e a körültekintő magánbefektető kritériumának, amint azt a vitatott határozatban a Bizottság, a Törvényszék előtti tárgyaláson pedig a francia kormány is jelezte.

Utolsósorban a fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el azzal, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja és az iránymutatás alapján jóváhagyta a szerkezetátalakítási egyenleget.

2012. november 27-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Ciprusi Köztársaság

(C-545/12. sz. ügy)

(2013/C 32/11)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Hetsch, J. Hottiaux és M. Konstantinidis meghatalmazottak)

Alperesek: Ciprusi Köztársaság

Kereseti kérelmek

- állapítsa meg, hogy a Ciprusi Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozott szöveg) (HL L 403., 18. o.), és mindenesetre mivel nem közölte a szóban forgó valamennyi intézkedést a Bizottsággal — nem teljesítette az ezen irányelv 16. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése értelmében kötelezze a Ciprusi Köztársaságot a Bíróság ítélete kihirdetésének napjától számított napi 6 504,96 EUR pénzbírság megfizetésére;
- a Ciprusi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2006/126/EK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy 2011. január 19-ig fogadják el és hirdessék ki a szóban forgó irányelvvel bevezetett és az említett bekezdésben felsorolt új törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket.

A Ciprusi Köztársaság nem ültette át maradéktalanul belső jogába az irányelv rendelkezéseit. A Bizottság különösen megjegyzi, hogy a kereset benyújtásának időpontjában a Ciprusi Köztársaság nem ültette át belső jogába az irányelv 1. cikkének (1) bekezdését, 3. cikkét, 7. cikkének (1), (3) és (5) bekezdését, 10. cikkét, 15. cikkét, valamint az I. melléklet 2. pontját, II. mellékletének 5.2. pontját, továbbá IV., V. és VI. mellékletét.

A Bizottság ezért úgy véli, hogy a Ciprusi Köztársaság nem teljesítette az irányelvből eredő, az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése értelmében rá háruló kötelezettségeket.

(1) HL 2009. L 225., 180. o.